

Arkadiusz Durasiewicz

Natchnienie

Arkadiusz Durasiewicz

Natchnienie

Wybór wierszy, redakcja i korekta:
Adolf Krzemiński

Opracowanie graficzne:
KK Studio

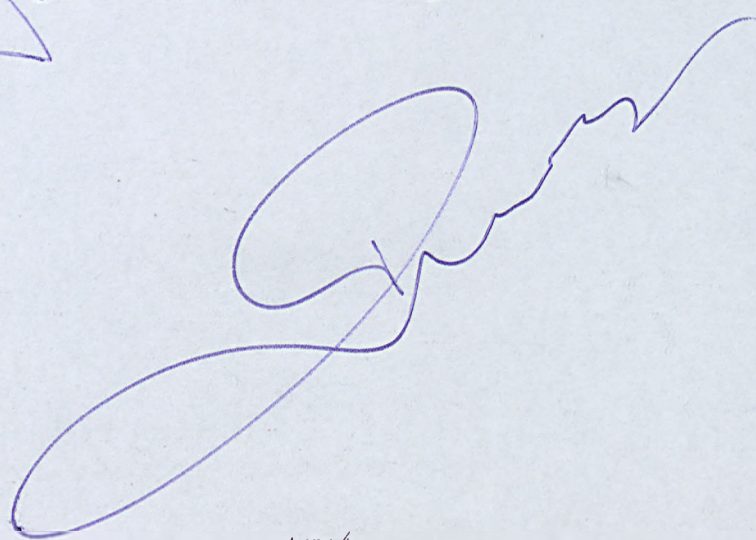
Radom 2003

Miejskie Biblioteczne
Publicznej w Radomiu

Przekazuje

Arkadiusz

26.01.2005r.

Wstęp

Debiutancki tomik p.t. „Natchnienie” Arkadiusza Durasiewicza jest jedną z ciekawszych radomskich propozycji poetyckich młodego pokolenia. Poezja tego poety łączy w sobie młodzieńcze fascynacje i elementy buntu z momentami zaskakującej dojrzałości. Można zauważyć w wierszach proces odkrywania tożsamości (wiersz „Odrębność”, „Jestem sobą”) i próbę usytuowania siebie na tle kulturowym oraz współczesności (wiersze: „Twórca”, „Poezja”). Pomimo młodości autora, ta twórczość ma wiele cech poezji klasycznej: harmonia formy i treści, pewna rytmiczność, ciepło i – odważyć się użyć tego określenia – szlachetność podmiotu lirycznego. Słowa – klucze tej poezji to: szacunek, uczucie, miłość, dusza, serce. Nie znaczy to, że poeta tak wcześnie ogranicza pole własnych zainteresowań i poszukiwań twórczych. Wiersze: „Dziura w asfalcie” i „Miska” są przykładem nie tylko wyjątkowego zmysłu obserwacji, ale również – sygnałem, iż poeta odkrywa dla siebie nowe obszary i zaczyna budować własny język poetycki. Dlatego też, należy z zainteresowaniem oczekiwać tomiku „Liryki miłosne”. Wydaje się, że tak obecna już w tym tomiku miłość zostanie odważniej i pełniej nakreślona dzięki poszerzeniu i wzbogaceniu warsztatu poetyckiego. Poezja Arkadiusza Durasiewicza porusza i zmusza do myślenia.

Adolf Krzemiński